

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021, declarate de avocatul Gheorghe Radeanu în numele părții vătămate Vitali Misiovschi și de avocata Margarita Fedosenco în numele inculpatului

Nosîrev Mihail xxxx.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.01.2021 - 05.03.2021,
instanța de apel: 16.04.2021 - 19.05.2021,
instanța de recurs: 29.06.2021 - 14.07.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 05 martie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Nosîrev Mihail a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Misiovschi Vitali prejudiciul material în sumă de 3528 lei, moral în mărime de 20.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Nosîrev M., la 14 octombrie 2020, aproximativ orele 17:00, aflându-se la domiciliul său amplasat în mun. xxxx, str. Xxxx, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul vătămării integrității corporale și sănătății lui Misiovschi Vitali, a.n. xxxx, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă spre atingerea scopului infracțional, în urma unui conflict iscat spontan, intenționat i-a aplicat lui Misiovschi V. două lovituri cu cuțitul de bucătărie în regiunea abdomenului și cutiei toracice.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 16 octombrie 2020, la Misiovschi V. L., 44 ani, au fost stabilite plăgile la cutia toracică pe stânga și abdomen, penetrante în cavitățile pleura și abdominală cu lezarea omentului și splinei, care a fost înlăturată pe cale chirurgicală, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp tăietor-îțepător, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea unui organ ori încetarea funcționării acestuia, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, reținând că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 10 ani, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, se caracterizează pozitiv, anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 119 Cod penal (1964), antecedentele penale fiind stinse, că în perioada 2008-2020 a comis 2 contravenții, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea ei este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că, cumulul circumstanțelor privind gravitatea infracțiunii săvârșite precum și personalitatea inculpatului, care se învinuiește de comiterea unei infracțiuni grave, comisă cu intenție precum și faptul că anterior acesta a fost condamnat atât penal, cât și contravențional și deși vina și-a recunoscut, urmările prejudiciabile și pretențiile înaintate de către partea vătămată în raport cu pedeapsa numită prin sentință a denotat o discordanță la individualizarea pedepsei, sub aspectul blândeții pedepsei.

Argumentele invocate de instanță la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în limitele minime ale sancțiunii art. 151 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei, pe un termen de probă în limitele minime ale dispoziției art. 90 Cod penal nu sunt întemeiate, or, inculpatul, deși antecedentele penale sunt stinse, nu este la prima abatere de la lege, fapt dovedit de revendicarea anexată la dosar, fiind atras și la răspundere contravențională precum și prezența urmărilor prejudiciabile și a celor de ordin material și moral a denotat că acesta nu este dispus de a păși pe calea corijării și nu binevoiește să urmeze un comportament social, cu respectarea valorilor ocrotite de lege.

Astfel, datoria statului este de a aplica în privința inculpatului pedeapsa privativă de libertate, cu executare în penitenciar, de altfel, pe cazul dat, această măsură

coercitivă are să atingă scopul legii penale, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecutivitatea enunțată, instanța eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată executării pedepsei închisorii față de inculpat, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta infracțională stabilită ca fiind dovedită, care nu este suficientă pentru corectarea vinovatului, nu este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, nu este echitabilă și nu va atinge scopurile pedepsei.

Ori, concluzia că corectarea inculpatului este posibilă fără executarea pedepsei reale cu închisoarea este una greșită și nu va asigura scopurile pedepsei penale enunțate în art. 61 Cod penal și anume în restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, instanța în acest fel nu a ținut cont de gradul de pericol social al faptei comise de către inculpat care fiind în stare de ebrietate alcoolică a aplicat părții vătămate două lovituri cu cuțitul în regiunea abdomenului și cutiei toracice.

Cu referire la circumstanțele cauzei, prezența circumstanțelor indicate nu sunt suficiente pentru a constata că aceste împrejurări vor permite aplicarea art. 90 Cod penal, care are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei penale, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă care i se incriminează, conduita acestuia, înlăturarea consecințelor infracțiunii și recuperării pagubei cauzate.

Reieșind din starea de fapt, dar și circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, nu va fi atins scopul pedepsei penale, deoarece inculpatul este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, care atentează la valoarea primordial protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, survenind urmări prejudiciabile grave - cauzarea vătămarilor grave, vina în comiterea infracțiunii incriminate deși a fost recunoscută, nu a recuperat părții vătămate prejudiciul material și moral. Or, la aplicarea și individualizarea pedepsei aleasă în privința inculpatului, instanța urma să se ghideze de principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările grave produse, fiind posibilă corectarea și reeducarea numai prin executarea reală a pedepsei închisorii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Nosîrev Mihail i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 19.05.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond nu a reușit să o individualizeze în măsură ca să o facă a fi una proporțională faptelor comise cu un efect preventiv convingător, excluzându-se recidivarea inculpatului, fapt pentru care împărtășind opinia părții acuzării, a dispus înăsprirea ei, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea închisorii pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, acordându-i inculpatului posibilitatea în cadrul executării ei, să dea dovadă de corectare, căință sinceră și conștientizarea faptelor comise.

Astfel, urmează de acordat suficientă relevanță prevederilor art. 61-75 Cod penal, de ținut cont de personalitatea inculpatului, care potrivit cazierului contravențional și celui penal, nu este la prima abatere de lege, anterior fiind suspus răspunderii contravenționale și celei penale, împrejurări care însă nu l-au corectat, el neconștientizând rolul educativ și cel de prevenire a activității criminale, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social-sporit, împrejurări ce prin sine determină efectul preventiv serios al pedepsei închisorii ce urmează a-i fi stabilită, constituind-o garanție de restabilire a echității sociale și o asigurare, că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi, sunt apărate, violarea lor fiind contracarată și pedepsită.

Totodată, la stabilirea pedepsei pentru fiecare persoană vinovată în parte, instanța de judecată este obligată să se conducă de cerințele (regulile) stabilite de lege, sau altfel spus, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, care în speță a rezultat din gravitatea faptelor comise ce în sensul art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor grave ce atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, garantate de art. 2 CEDO și Constituția RM, ce explică severitatea pedepsei stabilite.

Respectiv, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către inculpat, cât și de către alte persoane a faptelor penale, instanța a dispus înăsprirea pedepsei prin stabilirea celei cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, chiar și în situația în care inculpatul și-a recunoscut vinovăția, acceptând procedura simplificată de judecare a cauzei pentru a putea beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, împrejurări ce nu mai pot fi invocate și apreciate drept circumstanțe care-i atenuază răspunderea penală, pentru a nu le admite dubla valență.

Achitarea parțială a prejudiciului cauzat părții vătămate, care de altfel este o obligație pe care o are față de acestea în vederea restabilirii echității sociale și a echilibrului dintre faptele comise și urmările survenite, în raport cu fapta comisă, nu constituie temei de atenuare a pedepsei penale.

Prin urmare, corectarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea lui de societate, pedeapsa închisorii contribuind efectiv la conștientizarea de către el a faptei comise cu prevenirea comiterii ei pe viitor, o pedeapsă neechitabilă pericolului social și gravității faptelor săvârșite, nu numai că nu va aduce la corectarea celui vinovat, ci ar determina neîncrederea societății și a persoanei în funcționarea legii, or măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

5. Avocatul Gheorghe Radeanu a declarat recurs ordinar, în numele părții vătămate Vitali Misiovschi, în care solicită *casarea parțială acestei decizii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința.*

Recurentul a indicat că, decizia instanței de apel este prea aspră, ori, inculpatul a restituit prejudiciul material și moral, careva pretenții nu sunt.

Instanța de apel a omis circumstanțele atenuante ca contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și recunoașterea vinovăției, nu a apreciat posibilitatea aplicării inculpatului prevederile art. 90, 90¹ Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 401-411 CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Fedosenco Margarita, în care solicită *revizuirea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, privind stabilirea pedepsei lui Nosîrev Mihail, non privativă de libertate, cu aplicarea art. 90 CP.*

Recurenta a indicat că partea vătămată și inculpatul s-au iertat reciproc și nu au pretenții unul față de altul.

La stabilirea pedepsei nejustificate, instanța de apel nu a valorificat condițiile de trai complicate ale familiei inculpatului, tatăl său a decedat în anul 2003, locuiește doar cu mama, pensionară și bolnavă, care este la întreținerea fiului său, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, nu reprezintă o amenințare pentru societate, căindu-se sincer de acțiunile sale, iar după închisoare a fost plasat la spitalul Pruncul, unde face tratament.

Prin urmare, aplicarea art. 90 Cod penal este corectă și obiectivă.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420, 421, 422 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile vizate, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, iar soluțiile propuse nu sunt prevăzute de art. 435 Cod de procedură penală (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinar ale apărării și părții vătămate cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Pe lângă acesta, potrivit art. 401 alin. (2) Cod de procedură penală, partea vătămată nu este competentă de drept să declare apel în numele inculpatului, deci un asemenea apel nu are niciun suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt invocate eventuale erori de drept concrete și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a săvârșit o infracțiune gravă, ce atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, cauzând victimei vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață care a provocat pierderea unui organ ori încetarea funcționării acestuia, și care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 5 la 10 ani, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 sau 90/1 Cod penal, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurenți, ar reprezenta o soluție inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului de către instanța de apel în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5., 5.1.* din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5., 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gheorghe Radeanu în numele părții vătămate Vitali Misiovschi și de avocata Margarita Fedosenco, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2021 în privința inculpatului Nosîrev Mihail xxxx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 iulie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico